

Beroep

151. Proceskosten

(ABRvS 18 oktober 2017, zaaknummer 201605747/1/A3)

Bij een controle op het Afgesloten-IJ te Amsterdam op het hechte samenstel een duwboot met duwbak zijn vier mensen aan boord aangetroffen, van wie twee schippers en twee stuurmannen. Appellant was op dat moment de gezagvoerder. Geconstateerd is dat sprake was van een bemanningstekort van een matroos; uitgaande van exploitatiewijze B en uitrustingsstandaard S1. Hierop heeft de minister appellant een bestuurlijke boete opgelegd van € 300 voor overtreding van artikel 22 lid 7 Bvw. In bezwaar is gebleken dat tijdens de controle sprake was van uitrustingsstandaard S2. In dat geval mag gevaren worden met een minimumbemanning bestaande uit twee schippers, één stuurman, één matroos en één lichtmatroos. Volgens de minister was daarom sprake van een tekort van een lichtmatroos. Voor S2 gelden andere boetebedragen, zodat de minister de boete heeft gewijzigd in € 250. Bij besluit van 11 februari 2015 heeft de minister appellant een bestuurlijke boete van € 300 opgelegd voor overtreding van de Binnenvaartwet (hierna: de Bvw). Bij besluit van 11 september 2015 heeft de minister het door appellant daartegen gemaakte bezwaar gegrond verklaard, dat besluit herroepen en een bestuurlijke boete opgelegd van € 250. Bij uitspraak van 21 juni 2016 heeft de rechtbank het door appellant daartegen ingestelde beroep ongegrond verklaard.

De Afdeling stelt vast dat er geen sprake was van een overtreding van artikel 22, lid 7 aanhef en onder a, gelezen in samenhang met het lid 2 aanhef en onder a Bvw, en de minister ten onrechte op grond van artikel 48 lid 1 Bvw een boete heeft opgelegd. Het besluit van 11 september 2015 komt daarom wegens strijd met dat artikel voor vernietiging in aanmerking. Appellant betoogt dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat de minister mocht besluiten om hem de kosten voor juridische bijstand in bezwaar niet te vergoeden. Daartoe voert appellant aan dat hij reeds in de zienswijze kenbaar heeft gemaakt dat het Nederlands Bureau Keuringen Binnenvaart (hierna: de NBKB) een fout heeft gemaakt door een onjuiste vermelding van de standaarduitrusting in het Certificaat van Onderzoek, maar de minister heeft nagelaten nader onderzoek te doen terwijl het NBKB onder zijn verantwoordelijkheid valt. De minister heeft in het besluit van 11 september 2015 het besluit van 11 februari 2015 herroepen, omdat in bezwaar is gebleken dat van een andere standaarduitrusting moest worden uitgegaan. Uit artikel 7:15 lid 2 Awb volgt dat uitsluitend de in bezwaar gemaakte proceskosten worden vergoed voor zover het bestreden besluit wordt herroepen wegens een aan het bestuursorgaan te wijten onrechtmatigheid. De Inspectie Leefomgeving en Transport van het ministerie van Infrastructuur en Milieu heeft het certificeren van binnenvaartschepen gemandateerd aan het NBKB. Het NBKB kan daarom niet als zelfstandig bestuursorgaan worden aangemerkt. Dat het NBKB een onvolledig

certificaat heeft verstrekt komt daarom voor rekening van de minister. De kosten voor rechtsbijstand die appellant in verband met de behandeling van het bezwaar heeft moeten maken, komen derhalve voor vergoeding in aanmerking.

Noot van de redacteur (RBo)

Artikel 7:15 lid 2 Awb bepaalt dat uitsluitend de in bezwaar gemaakte proceskosten worden vergoed voorzover het bestreden besluit wordt herroepen wegens een aan het bestuursorgaan te wijten onrechtmatigheid. In deze uitspraak staat het begrip 'bestuursorgaan' in relatie tot de onrechtmatigheid centraal in het licht van de proceskostenvergoeding. In het primaire besluit heeft het Nederlands Bureau Keuringen Binnenvaart (hierna: de NBKB) een fout gemaakt door een onjuiste vermelding van de standaarduitrusting in het Certificaat van Onderzoek op te nemen. In de zienswijze op het voornemen tot het opeffen van een boete door de Minister, heeft appellant dat ook aangegeven. De minister heeft vervolgens nagelaten nader onderzoek te doen terwijl het NBKB onder zijn verantwoordelijkheid valt. De minister heeft in het besluit van 11 september 2015 het besluit van 11 februari 2015 herroepen, omdat in bezwaar is gebleken dat van een andere standaarduitrusting moest worden uitgegaan. Appellant verzoekt vervolgens om een proceskostenveroordeling, maar de rechtbank overweegt dat het NBKB geen bestuursorgaan is. Derhalve kan ook het NBKB, gezien de formulering van artikel 7:15 Awb, niet veroordeeld worden in de proceskosten omdat zij een fout heeft gemaakt in het

SIGNALERINGEN

Certificaat. Daar gaat de Afdeling niet in mee. De Inspectie Leefomgeving en Transport van het ministerie van Infrastructuur en Milieu heeft het certificeren van binnenvaartschepen gemandateerd aan het NBKB. Het NBKB kan

daarom niet als zelfstandig bestuursorgaan worden aangemerkt als gevolg waarvan een door het NBKB verstrekte onvolledige certificaat voor rekening van de minister komt. Een andere uitkomst zou wat mij betreft ook niet

in lijn zijn met het bepaalde in artikel 10:1 Awb, dat bepaalt dat een door de gemandateerde binnen de grenzen van zijn bevoegdheid genomen besluit geldt als een besluit van de mandaatgever.